

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/567/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417212740
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1417212740.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: T. T., nar. XX.XX.XXXX, T. T., nar. XX.XX.XXXX a P. T., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, deti rodičov: matka - N.. P. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX X., B. 6, a otec - N.. J. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX X., B. 6, zastúpený Y.. Janou Hreňovou, advokátkou so sídlom Krížna 14, 811 07 Bratislava, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, a nariadenie neodkladného opatrenia o uložení výchovného opatrenia, na odvolanie matky proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 13P/217/2017-19 zo dňa 25.10.2017, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa vo výroku, ktorým zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia **p o t v r d z u j e**.

Uznesenie súdu prvej inštancie sa vo výroku o uložení výchovného opatrenia **m e n í t a k**, že súd nenariaďuje neodkladné opatrenie o uložení výchovného opatrenia.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 25.10.2017 č.k. 13P/217/2017-19 zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia. Zároveň začal bez návrhu konanie o nariadenie neodkladného opatrenia o uloženie výchovného opatrenia a uložil rodičom N.. P. T., nar. XX.XX.XXXX a N.. J. T., nar. XX.XX.XXXX povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava v rozsahu 20 hodín počnúc vykonateľnosťou výroku uznesenia. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d/, § 329 ods. 1 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), § 2 ods. 1, § 23 ods. 2 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C.m.p.“) a po dôkladnom preskúmaní návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia a všetkých listinných dôkazov založených v súdnom spise a oboznámení sa aj s obsahom spisov vo všetkých ďalších prebiehajúcich konaniach dospel k záveru, že návrh matky nie je dôvodný. Poukázal na to, že rodičia maloletých detí dlhodobo nežijú v spoločnej domácnosti a maloleté deti sa nachádzajú vo faktickej starostlivosti matky, dôsledkom čoho sa otec nemôže podieľať na sústavnej starostlivosti o ne. Styk otca s maloletými deťmi je v súčasnosti upravený uznesením č.k. 13P/97/2015-36 zo dňa 20.05.2015 a jeho účelom je v prvom rade zabezpečiť to, aby bol do vzájomných vzťahov vnesený určitý režim a pravidelnosť a aby sa vzájomné vzťahy medzi otcom a maloletými deťmi nepretrhli. Konštatoval, že tento účel návrh matky nenapĺňa a zároveň poukázal na neurčitý a nevykonateľný petit návrhu. Mal za nepochybné, že vzťahy medzi

rodičmi navzájom, ako aj vzťah medzi otcom a maloletými deťmi sú aj naďalej problematické a plynutím času by mohlo prísť len k ďalšiemu zhoršeniu vzťahov a k ich veľmi problematickej náprave. Dospel k záveru, že je nevyhnutný autoritatívny zásah smerujúci k tomu, aby obaja rodičia začali aktívne pracovať na zlepšení ich vzťahov pod odborným dohľadom psychológa Referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava. Zdôraznil, že sa nejedná o žiadne znalecké dokazovanie a ani o skúmanie duševného, či psychického stavu ktoréhokoľvek z účastníkov, ale jedná sa výlučne o odbornú asistenciu poskytovanú obom rodičom, ktorá im má pomôcť preklenúť dlhodobé problémové obdobie po rozpade ich partnerského vzťahu s cieľom obnoviť ich vzájomnú komunikáciu a vzťahy a predovšetkým obnoviť fungovanie ich rodičovských rolí. Mal za to, že poradenstvo pod odborným vedením psychológa je nepochybne aj v najlepšom záujme maloletých detí (s poukazom aj na ich psychosomatické problémy uvádzané matkou), pretože práve súčinnosť psychológa je riešením, ktoré môže maloletým deťom priniesť prospech a znovunadobudnutie emocionálnej a duševnej stability. Dal do pozornosti, že pre psychickú, fyzickú pohodu a priaznivý vývoj maloletých detí sú prvoradí rodičia, ktorí sú pre deti vzorom správania a mali by urobiť všetko pre to, aby svoje vzájomné vzťahy dali do poriadku a pozdvihli ich na takú úroveň, ktorá bude v záujme maloletých detí a nebude ich negatívne zasahovať. Súd prvej inštancie považoval poradenstvo za najvhodnejšie riešenie aj z dôvodu, že s ním nie sú spojené žiadne ďalšie trovy konania a po jeho absolvovaní bude možné zvoliť najvhodnejší procesný postup, ktorý by vychádzal z aktuálnej rodinnej situácie.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie matka maloletých detí. Rozhodnutie súdu prvej inštancie navrhla zmeniť a rozhodnúť v zmysle jej návrhu alternatívne ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukázala na obsah podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o úprave styku otca s deťmi. Dala do pozornosti, že od vydania neodkladného opatrenia o úprave styku otca s deťmi uznesením č.k. 13P/97/2015 zo dňa 20.05.2015 najstarší syn T. odmieta styk s otcom a mladšie dve deti začali otca odmietať od mája 2016. Za možné dôvody odmietania označila skutočnosť, že deti sa pamätajú na fyzické a psychické tresty, ktorých sa otec dopúšťal do doby, kým ich v decembri 2014 neopustil. Poukázala na prepis zvukových záznamov zo stretnutí otca s deťmi dňa 05.08.2017 a 29.07.2017 svedčiace o prejavenej vôli detí zostať s matkou. Za významný dôkaz považovala predloženú správu ÚPSVaR zo dňa 29.07.2015 obsahujúce vyjadrenie maloletého T.. Za naliehavé považovala nariadenie styku otca s deťmi na princípe dobrovoľnosti detí, vzhľadom na páchané fyzické násilie otca na deťoch do doby jeho opustenia spoločnej domácnosti. Poukázala na množstvo priložených vyjadrení detí preukazujúcich ich vôľu nežiť s otcom. Rovnako poukázala na prepis rozhovoru s triednou učiteľkou maloletej R. svedčiaci o zmene správania dieťaťa a správu ošetrojúcej lekárky maloletého T. a konštatovanie, že syn trpí psychickou traumou s pretrvávajúcimi bolesťami brucha vždy po stretnutí s otcom. Namietala nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie a jeho nepresvedčivosť. Vyslovila názor, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal so žiadnym dôkazom, ktorý predložila, nepredložil jej žiadne analýzy jednotlivých dôkazov, dôveryhodne nevysvetlil, prečo k dôkazom nezaujal právne stanovisko. Nesúhlasila s konštatovaním, že petit návrhu je neurčitý a nevykonateľný. Mala za to, že zákon jej neukladá povinnosť uvádzať pre súd zrozumiteľný petit. Návrh riadne odôvodnila a uviedla, čoho sa domáha. Poukázala na konanie vo veci starostlivosti o maloleté deti, ktoré sú v ohrození zdravého psychického vývoja, pretože je preukázané, že zo stretnutia s otcom majú fyzické bolesti brucha, nepokoj prejavujúci sa nadštandardným správaním. Namietala, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s predloženými dôkazmi, pričom sám uviedol, že vzťah otca s deťmi je problematický s poukazom na predchádzajúce rozhodnutie o úprave styku otca s deťmi. Podľa názoru matky, bolo povinnosťou súdu podať úvahu a vysvetlenie o tom, v čom by predstavovala úprava styku otca s deťmi založená na dobrovoľnosti detí riziko zhoršenia vzťahu otca s deťmi, ktoré zo stretnutí s ním trpia psychickou traumou, keď súd konštatoval, že vzťah otca k maloletým deťom sa môže plynutím času zhoršovať. Vyslovila názor, že zvyšovanie frekvencie vzájomných stretnutí otca s deťmi znamená riziko zhoršenia vzájomných vzťahov, ktoré sa môžu zlepšiť až v čase, keď otec zmení svoje správanie k deťom, prestane sa im neustále vyhrážať, viacej sa bude o ne zaujímať a pomáhať im. Uviedla, že deti si pamätajú krutosti, otec nezmenil svoje arogantné správanie voči nim, deti majú právo vyjadriť sa a formulovať svoje názory vzhľadom na ich vek. Zároveň žiadala o zrušenie uznesenia súdu prvej inštancie v časti výroku o nariadení povinnosti zúčastniť sa na odbornom poradenstve. Rozhodnutie považovala za autoritatívne zasahujúce do jej osobnostných práv s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce právo na ochranu osobnosti, života, zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, mena a prejavov osobnej povahy. Poukázala na Ústavu Slovenskej republiky, čl. 18 ods. 1 a Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Uviedla, že nemá záujem na zlepšení vzťahov s otcom detí. Stotožnila sa s názorom

súdu prvej inštancie, že vzťahy medzi otcom a maloletými sú naďalej problematické. Uviedla, že jej vzťah k otcovi detí je nezvratný, neváži si ho pre páchané fyzické a psychické násilie a nemiluje ho za jeho ohavný vzťah k deťom, ktoré ho odmietajú. Dala do pozornosti, že otec sa deťom nevenuje, na ich výživu prispieva len sumou XXX eur mesačne na jedno dieťa pri dosiahnutej priemernej mzde vo výške X.XXX eur netto mesačne. Žiadala, aby súd otcovi rozšíril rozsah počtu hodín na podrobenie sa poradenstvu na XX a v prípade nevyhoveniu jej odvolaniu, aby určil presný rozsah termínov (dní a hodín) účasti na psychologickom poradenstve s prihliadnutím na denný režim detí a ňou zabezpečovanú osobnú starostlivosť o ne. Vyslovila názor, že súd nemôže v konaní o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvode nariadiť účastníkovi povinnosť podrobiť sa výkonu poradenskej činnosti a nemôže nariadiť účastníkom niečo o čo nežiadajú, keďže nemožno predpokladať, že nastane zlepšenie situácie. Takýmto postupom súd bezdôvodne odďaľuje rozhodnutie vo veci samej, čím dochádza k porušovaniu práva na konanie bez zbytočných prieťahov. Namietala vadu konania, keď súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia. Dala do pozornosti nezaujem, žiadne aktivity a nečinnosť ÚPSVaR, ktorý pri snahe vyriešiť situáciu, by sa mal zaujímať o vôľu a názory maloletých detí.

4. Otec a kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadrili.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej C.m.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), a dospel k záveru, že odvolanie matky voči uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o úprave styku otca s maloletými deťmi nie je dôvodné. Súd prvej inštancie v tejto časti vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku o zamietajúcom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o úprave styku otca s maloletými deťmi.

6. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých, je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom, ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti o maloleté dieťa je nariadenie neodkladného opatrenia namieste, ak si to vyžaduje verejný záujem § 361 C.m.p., ak je potrebné nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere § 367 C.m.p., a aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti § 367 ods.1, C.m.p.. Ustanovenie § 367 C.m.p., odráža úpravu v mimosporových konaniach, v ktorých sa ponecháva širší priestor pre ingerenciu štátu a realizáciu verejnej moci pri poskytovaní právnej ochrany, a to z úradnej povinnosti s cieľom ochrany práva účastníkov pri súčasnom presadzovaní verejného záujmu, ak si to vyžaduje neodkladná ochrana práv a právom chránených záujmov. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých, je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom, ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy naďalej povinné prioritne chrániť záujmy maloletých a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. Pokiaľ ide o inštitút neodkladných opatrení treba uviesť, že neodkladné opatrenia sú neodkladnými predovšetkým v tom zmysle, že ich možno nariadiť aj pred začatím konania vo veci samej, sú prípustné aj počas konania, ako aj po jeho skončení podľa ust. § 324 ods.1 C.s.p..

7. Z charakteru neodkladného opatrenia taktiež vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Vo všetkých veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je prvoradáý záujem maloletého dieťaťa. Podľa aktuálne platnej právnej úpravy neodkladné opatrenie môže nahradiť aj rozhodnutie vo veci samej.

8. Odvolací súd vyhodnotil odvolanie matky maloletých detí voči zamietajúcemu výroku uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia na úpravu styku otca s maloletými deťmi ako nedôvodné. Odvolací súd zhodne so závermi súdu prvej inštancie konštatuje, že vzájomné vzťahy rodičov sú zjavne narušené, rodičia nežijú v spoločnej domácnosti a fakticky zabezpečuje starostlivosť o maloleté deti matka. Účelom nariadeného neodkladného opatrenia rozhodnutím súdu č.k. 13P/97/2015-36 zo dňa 20.05.2015 bolo v prvom rade zabezpečiť, aby bol vnesený do vzájomných vzťahov určitý režim a pravidelnosť, a aby sa

vzťahy detí s otcom nepretrhli. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie k tejto časti výroku rozhodnutia. Odvolací súd zastáva názor, že nie je daná potreba nariadenia neodkladného opatrenia a neodkladnej a rýchlej úpravy pomerov, keď styk otca s deťmi a ich vzájomný kontakt je zabezpečený dva víkendy v mesiaci. Pokiaľ ide o námietky matky, ktorá poukazuje na odmietanie otca deťmi a problémy vyplývajúce z kontaktu s otcom, je nepochybné, že deti pod vplyvom správania rodičov pociťujú stres, ktorý vplýva na ich ďalší vývoj, preto je povinnosťou oboch rodičov správať sa pri preberaní detí korektné a ústretovo bez akýchkoľvek negatívnych emócií tak, aby záujem maloletých detí povýšili nad svoje záujmy. Pokiaľ matka namieta a poukazuje na pripojené dôkazy, prepisy jej rozhovorov s deťmi a listiny vyhotovené maloletými deťmi, odvolací súd na tieto dôkazy neprihliadal z dôvodu, že z listín vyhotovených maloletými deťmi nie je možné vyvodit' záver akým spôsobom deti listy písali, v akej situácii, za akých okolností a v prítomnosti akej osoby. Rovnako nie je možné prihliadať na predloženú lekársku správu vyhotovenú dňa 22.09.2017, obsahujúcu konštatovanie, že chlapec má psychickú traumu pri styku s otcom a bolesti brucha. Správa nie je opatrená čitateľným podpisom a pečiatkou ošetrujúceho lekára a je možné predpokladať, že informácie uvedené v správe poskytla osoba, ktorá bola s maloletým prítomná na vyšetrení, teda pravdepodobne matka. Odvolací súd taktiež neprihliadal na správu kolízneho opatrovníka obsahujúcu informácie zo šetrenia pomerov v domácnosti matky a pohovoru s maloletým T. dňa 16.07.2015, vzhľadom na jej neaktuálnosť. Odvolací súd dáva do pozornosti, že predložené dôkazy budú predmetom posúdenia v konaní vo veci samej. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie aj pokiaľ ide o posúdenie nevykonateľného petitu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukazujúc na účel a podmienky nariadenia neodkladného opatrenia, nakoľko nemožno nariadiť neodkladné opatrenie o úprave styku otca s deťmi bez obmedzenia ponechávajúc styk na rozhodnutí maloletých detí a v prítomnosti matky. Takéto rozhodnutie súdu v zmysle návrhu matky by bolo nevykonateľné.

9. Pokiaľ ide o začatie konania súdom prvej inštancie o nariadenie neodkladného opatrenia uložením výchovného opatrenia rodičom, t.j. uložením povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu na ÚPSVaR Bratislava v rozsahu 20 hodín, odvolací súd po preskúmaní odvolania matky voči tomuto výroku rozhodnutia dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie začal konanie o nariadenie neodkladného opatrenia o uloženie výchovného opatrenia, bolo potrebné pristúpiť ku zmene tohto rozhodnutia, keďže uznesenie o začatí konania nadobudlo právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania. Odvolací súd na rozdiel od názoru súdu prvej inštancie má za to, že neboli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia o uložení výchovného opatrenia rodičom. Odvolací súd poukazuje na charakter a účel neodkladných opatrení definovaný v bodoch 6 a 7 tohto rozhodnutia. Rovnako poukazuje na ust. § 325 ods. 1 C.s.p. a zdôrazňuje, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Splnenie aspoň jedného zo zákonných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia musí súd primárne vyhodnotiť na základe návrhu, a to z rozhodujúcich skutočností uvedených v návrhu a v prípade konania vo veciach starostlivosti o maloleté deti, aj bez návrhu. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych vzťahov a potreba ich úpravy musí byť vždy bezodkladná, to znamená naliehaná a nevyhnutná. Pokiaľ ide o podmienku ohrozenej exekúcie, táto sa na dané konanie nevzťahuje, keďže ohrozenie exekúcie sa vzťahuje na vykonateľné súdne rozhodnutie alebo iný exekučný titul vo veci samej. Odvolací súd zastáva názor, že nemožno neodkladným opatrením nariadiť výchovné opatrenie, nakoľko výchovné opatrenie je samostatným konaním upraveným hmotným právom ust. § 37 Zákona o rodine, vyžadujúcim postup ako v konaní vo veci samej, t.j. nariadenie pojednávania, vykonanie dokazovania a rozhodnutie vo veci samej, ktoré sa stáva po nadobudnutí právoplatnosti exekučným titulom. Odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že v prípade, ak dospeje k názoru o potrebe uloženia výchovného opatrenia, má možnosť začať konanie z úradnej povinnosti o uloženie výchovného opatrenia, avšak nie formou neodkladného opatrenia. Pokiaľ ide o odvolacie námietky matky voči tomuto výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd ich vyhodnotil ako neopodstatnené vzhľadom na vyššie uvedené dôvody.

10. Odvolací súd apeluje na obidvoch rodičov, aby pri výkone svojich rodičovských práv a povinností mali na zreteli záujem ich maloletých detí, aby vzájomnou komunikáciou a súčinnosťou prispeli k riešeniu situácií týkajúcich sa detí. Rovnako odvolací súd zdôrazňuje, že v prvom rade rodičia sú povinní vytvoriť svojim maloletým deťom pokojné a láskyplné prostredie bez negatívnych emócií, ktorým im zabezpečia ich zdravý psychický a fyzický vývin. Rodičia sú povinní kooperovať vo vzťahu k maloletým deťom a vynaložiť snahu, aby deti nepociťovali ich vzájomný konflikt.

11. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie v danej veci rozhodol vo výroku, ktorým zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s príslušnými ustanoveniami upravujúcimi inštitút neodkladného opatrenia, ktoré správne na danú vec aplikoval, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v tejto časti ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil. Zároveň podľa § 388 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým nariadil neodkladné opatrenie o uložení výchovného opatrenia, zmenil.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 C.m.p..

13. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).